

tægterne kunde forestrives nærmere Regler for Forholdet mellem Oplagshuset og Oplæggerne, blandt Andet med Hensyn til Værenes Behandling og med Hensyn til Oplagshusets Rettiggelse til at sælge disse inden en vis Tid, dersom Leien ikke betales, eller Værenes Bestaffenhed gjør dette nødvendigt o. s. v. Reglet i § 10 har derimod en ganske anden Betydning, nemlig at gjøre det muligt for Oplagshuset efter en vis fastsat Frist at kunne endelig klare sit hele Forhold til Oplæggeren og navnlig, som det i Slutningen af Paragraphens 1ste Stykke er udtalt, at kunne tilegne sig den Deel af Værenes Provenu, som ikke medgaaer til Dækning af Omkostningerne ved Salget, af Leien o. s. v. — Smidlertid er det sandt, at det Tilfælde kunde indtræffe, at Oplagshuset kunde være nødt til at sælge Værene tidligere, f. Ex. for at forebygge deres Fordærvelse, og saa paastaar jeg, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Oplagshuset med Hensyn til det ved Salget fremkomne Overflud er berettiget til at gjøre Anvendelse af Udkastets § 10. Naar Værene ere solgte, overensstemmende med Vedtægten, altsaa overensstemmende med Bestemmelserne i Contracten mellem Oplagshuset og Oplæggeren, og naar der saaledes istedetfor Værene er traadt et Pengebeløb, maa § 10 kunne bringes til Anvendelse paa dette. Jeg troer, at Hænderhaveren af Oplagsbeviset ogsaa under saadanne Omstændigheder maa kunne indkaldes paa den i § 10 bestemte Maade, og at Pengebeløbet, hvis Ingen derefter melder sig og godtgjør sin Berettigelse til samme, maa tilfalde Oplagshuset. Skulde en anden Fortolkning gjøre sig gjældende, saa beklager jeg, at det desværre nu er for sildigt at gjøre Forandringer i Paragraphen her i Thinget, og vi maae da overlade til Folkethinget at foretage den nødvendige Ændring i saa Henseende.

Lehmann: Det er ikke for at gaae ind paa nogen Discussion om det Spørgsmaal, her er opløst, at jeg har begjært Ordet; men jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det Spørgsmaal, hvorvidt en Vare maa sælges tidligere paa Grund af dens Bestaffenhed, maa, som af den ærede Ordfører bemærket, utviv-

somt finde sin Afgjørelse i de særlige Vedtægter, idet det blot angaaer Forholdet imellem Oplæggeren og Oplagshuset; derimod har det efter min Mening ikke Noget at gjøre med det andet Spørgsmaal, naar sammes Værdi kan tilfalde Oplagshuset, naar denne er forbrudt, i hvilken Henseende den sædvanlige i Udkastet foreskrevne Præscriptionsfrist maa gjælde. Da det reiste Spørgsmaal ikke kan blive Gjenstand for nogen Votering, skal jeg, som sagt, ikke opholde Thinget dermed. Spørgsmaalet har iøvrigt selsølgelig ikke været Gjenstand for Forhandling i Udvalget.

Krieger: Jeg vil blot sige, at det hele Spørgsmaal, som den ærede Ordfører nu i det sidste Dieblisk har reist, forekommer mig at være saa singularit, at jeg ikke troer, det er værd, at Thingets ærede Medlemmer indlade sig derpaa.

Justitsministeren: Jeg skal indfranke mig til at erklære, at der fra min Side Intet vides at erindre imod de her foreliggende Ændringsforslag. — Det Spørgsmaal, der af den ærede Ordfører er berørt med Hensyn til § 10, troer heller ikke jeg, det er værd at gaae nærmere ind paa her. Jeg skulde iøvrigt efter et foreløbigt Skjøn være tilbøielig til i det Hele at tiltræde den ærede Ordførers Opfattelse.

Madvig: Jeg vil blot tillade mig at sige, at det er Glæde, at det, der stod i det omdeelte Afstryk af Lovforslaget i § 4 „Oplagshuset“, er blevet rettet til „Oplagshusene“; thi det, der stod, var correct, men det er ganske vist, at Rettelsen maatte stee, eftersom Ændringsforslaget ved 2den Behandling var affattet.

Da ikke flere forlangte Ordet, vare Forhandlingerne sluttede, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag af Brod til § 2:

„Første Punktum af § 2 udgaaer“.

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.